

Реферат на тему: "Джеймс Фенімор Купер — видатний американський письменник"

Джеймс Фенімор Купер

Реферат на тему:

"Джеймс Фенімор Купер —
видатний американський письменник"

Джеймса Фенімора Купера називають "американським Вальтером Скоттом", тому що він осмислив історію своєї молодії країни. Але не тільки про історію США писав Купер. Його романи розділяються на наступні типи: історичні ("Шпигун", "Браво", "Кат", "Два адмірали" та ін.); морські ("Лоцман", "Червоний корсар", "Пірат" та ін.); сімейні хроніки ("Чортів палець", "Землемір", "Червоношкірі"), романи-памфлети ("Монікіни"), публіцистичні романи ("Додому", "Вдома"). Основним твором Купера вважається пенталогія про Шкіряну Панчоку (її ще, не зовсім точно, називають циклом "романів про індіанців"). До пенталогії про Шкіряну Панчоку надходять романи "Піонери" (1823), "Останній з могікан" (1826), "Прерія" (1827), "Слідопит" (1840), "Звіробій" (1841).

Купер почав свій творчий шлях як письменник американської демократії. В ранніх романах ("Шпигун", "Лоцман"), а також у творах, які з'явилися як результат мандрів Європою ("Браво", "Кат"), Купер підкреслює перевагу республіканського строю над монархічним. У передмові до "Шпигуна" він відмовляється від запозичених "замків, лордів, та інших атрибутів англійських романів" і заявляє, що він буде писати про "американські звичаї". Захоплене до мелодраматизму ставлення до американських звичаїв проявляється у звеличенні подвигу простої людини. У романі "Шпигун" дрібний торговельник Гарвей Бірч, ризикуючи життям, робить усе, заради свободи своєї країни від англійського володарювання, і коли президент Вашингтон вручає Бірчу грошову винагороду за проявлену мужність, Гарвей відмовляється від неї. Тому що він служив США не заради грошей. Пізніше ставлення до Америки почне змінюватися. Купер зверне увагу на зникнення низки племен індіанців, на насильство "нації промисловців" над природою. Природа відіграє в творчості Купера особливу роль. Він запозичив у Скотта низку прийомів (зокрема структуру роману, де історичні особистості служать фоном розвитку подій, а вигадані персонажі опиняються на авансцені), принцип зображення світу через "народний рух історії". Але в творчості Скотта природа ніколи не відігравала такої ролі, яку вона відіграє у Купера. Багатство дикої природи спровокувало новий підхід. Головним героєм роману "Лоцман" є море, яке Купер знав дуже добре (перш, ніж стати письменником, він зробив кар'єру морського офіцера), одним із головних героїв пенталогії про Шкіряну Панчоку є дика природа американських прерій, могутня стихія, поміряться силою з якою може тільки дуже

вольова людина. Такою людиною є слідопит і мисливець Натті Бумпо, якого його друзі-індіанці через незвичні для них чоботи прозвали Шкіряною Панчохою. Пенталогія показує нам все життя цієї дивної людини, яка приїхала до Америки майже підлітком, тоді, коли континент тільки почав засвоюватися, прожила серед неторканих лісів усе життя і на старість стала жертвою тієї Америки, якій колись так відважно прокладала шляхи через дику природу. Дружба з індіанцями навчила Натті не боятися природи, яка ніколи не образить того, хто прийшов до неї з добром. А от "нова Америка" з її містечками, кабаками і приватною власністю на землю, відштовхує старого мисливця. Він звик жити полюванням і вбив оленя. Звідки ж йому було знати, що тепер ця земля належить судді Темплю, і там не те, що полювати, а навіть і ходити заборонено. Темпл притягує старого до юридичної відповідальності. Його не турбує, що, як би не Шкіряна Панчоха і не індіанці, такі, як Чінгачгук (якого тепер звуть Джон), ніякого Темпльтауна на чолі із Темплом не існувало б. Натті біжить з-під арешту, і старого розвідника лісів, посланця білих до індіанців травлять, наче скажену собаку. Тому що жадібність стала головною рисою "нових американців". Такою є дія роману "Піонери", про яку М.Горький сказав: "Дослідник лісів і степу Нового Світу, він проклав шляхи для людей, які потім засудили його як злочинця за те, що він порушив їхні користюлюбні закони, незрозумілі для його почуття свободи". Індіанець Джон згадує: "Жили тут наші предки на березі озера, жили мирно...Але прийшли білі і принесли із собою довгі ножі і ром... вони заволоділи нашими лісами; злий дух жив в їхніх бочках із ромом, і вони напустили його на нас". Індіанець Джон і є тим останнім із могікан, якому присвячено однойменний роман.

Купер не був противником цивілізації, але вважав, що вона повинна стверджуватися мирним шляхом, без кровопролиття і масових вбивств. Роман "Звіробій" завершується жахливою картиною розправи колоніальних військ над індіанським племенем гуронів. За розправою спостерігає велична і прекрасна природа, але й вона скоро виявиться спалюженою: прерії перетворяться на пустелі, ліси буде вироблено, чисті джерела пересохнуть, живий світ лісів і степів загине. І зроблять усе це ті, кого Купер назвав "монікінами". Одноіменний роман, якого було написано під впливом спадщини англійського сатирика XVIII ст. Джонатана Свіфта, розповідає про дві різні породи мавп:Високоплигаючих і Низькоплигаючих. Мавпи створили власні суспільства, які письменник і досліджує. Високоплиги мають довгий хвіст і дуже люблять шанувати традиції. Вони поклоняються трону і королю. В Низькоплигів хвіст короткий, але вони жирніші і міцніші. За Високоплигами і Низькоплигами легко впізнаються англійці з їхніми непохитними традиціями, і американці, з їхніми проблемами. "Дослідник" приходить до висновку: між довгохвостими і короткохвостими мавпами особливої різниці не існує. Тому що, як перше, так і друге співтовариство має єдину релігію, втіленням якої є Великий Грошовий Інтерес. І тому, настільки колись різні тварини, перетворилися на єдиний вид — вид "монікіна" (від англ. man — людина + monkey — мавпа + money — гроші).

Купер став першим американським письменником, ім'я якого вийшло за кордони

США. Вважається, що він відкрив європейцям Америку, створив національне обличчя американця, як в позитивному, так і в негативному сенсі, і навіки прославив людину честі і мужності.